

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.855 van 4 juni 1996
in de zaak A. 66.290/X-5883.**

In zake : Nico LAUWERS,
wonende te MEERBEKE,
Brusselsesteenweg 523

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Nico LAUWERS
op 8 november 1995 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van de :

"1. beslissing houdende een 'voorafgaande detachering naar het Peloton Justitiepaleis/District Brussel met ingang van 9 oktober 1995 en dit tot nader order', vervat in de nota Adm/587/M (Groep) van 9 oktober 1995 en gehandhaafd bij nota Adm/634/M (Groep) van 16 oktober 1995;

2. beslissing houdende bevestiging van deze voorafgaande detachering, vervat in de nota Adm/588/M (Groep) van 9 oktober 1995 en gehandhaafd bij nota Adm/634/M (Groep) van 16 oktober 1995;

3. beslissingen van 26 september 1995 en van 6 oktober 1995 houdende 'intrekking van het dienstwapen' en 'met rust plaatsen', vervat in de nota Adm/659 (District) van 6 oktober 1995;

4. beslissing tot het 'voorstellen van een schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier (04) maanden', vervat in de nota 670/Adm/612/M (Groep) van 10 oktober 1995";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 8 januari 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
11 maart 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van
Luitenant R. DEF00R, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 27 december 1978 in
dienst bij de rijkswacht. Op 26 december 1979 wordt hij
benoemd in de graad van wachtmeester. Sinds 1 juli 1991
is hij aangewezen voor de brigade Brussel. Op
26 december 1991 wordt hij benoemd in de graad van eerte
wachtmeester.

1.2. Op 28 september 1995 zendt Majoor DRIESSENS,
directeur personeel van het district Brussel, aan de

commandant van de Groep Brabant-Brussel een bericht met betrekking tot "laakbare feiten" waarbij verzoeker en Wachtmeester LEROY betrokken zijn. Hij stelt, onder meer, wat volgt :

"1. DE FEITEN

- a. Op 02 Sep 95 tracht een Vtg rond 5.00 Hr in te rijden op een Gd Plg.
- b. (1) Rond 05.50 Hr zet een Gd Plg de achtervolging in van een Vtg dat aan de beschrijving van het voornoemde Vtg beantwoordde. Na een heftige achtervolging kwam dat Vtg op de Louisalaan te BRUSSEL tot stilstand op de verhoogde berm. Buiten een 10-tal Plg Gd, kwamen ook enkel Plg PPol ter plaatse.
(2) De 03 inzittenden van het voertuig worden onderschept. Later bleek dat het hier niet over het voormelde gezochte voertuig ging maar dat de bestuurder zich onttrok aan de controle van de Gd wegens een probleem met zijn rijbewijs. Na afloop van deze zaak bleek één der inzittenden zwaar gewond in het aangezicht en diende overgebracht naar het St-Pietershospitaal voor verzorging.
- c. In geen enkel dienstbulletin werd duidelijk melding gemaakt van de oorzaak van de verwondingen van de inzittende en de persoon kon blijkbaar niet gewond zijn ingevolge de aanrijding.
Een gerechtelijk onderzoek werd gestart.
- d. Uit dat onderzoek bleek dat TWEE rijkswachters slagen en verwondingen toebrachten aan twee onderschepte personen terwijl dezen reeds met de handen op de rug geboeid op de grond lagen. De slachtoffers geven beiden dezelfde versie over deze feiten en identieke beschrijvingen van de daders, zonder dat zij met elkaar in contact geweest zijn.
Deze beide rijkswachters blijken uit het onderzoek 1WM LAUWERS en MDL LEROY te zijn (zie verder).
Daarenboven verklaart 1WM CASTELEYN, getuige ter plaatse tijdens de onderschepping, dat 1WM LAUWERS slagen toediende aan één van beide personen. Uit meerdere verklaringen blijkt overigens dat 1WM LAUWERS bloedspatten op het hemd en op de hand had. Deze schijnen onmogelijk voort te kunnen komen van het geleiden alleen van de onderschepte persoon.
- e. (1) Tevens hebben, volgens de ingewonnen verklaringen, 1WM LAUWERS en mogelijk ook

MDL LEROY ter plaatse bedreigingen geuit met voorwaarden.

- (2) Wat MDL LEROY betreft, kon er uit de verklaringen nog geen voldoende zekerheid gehaald worden of het wel degelijk om zijn persoon ging betreffende de bedreigingen. Indien het toch MDL LEROY zou betreffen, is zijn aandeel duidelijk minder dan dat van 1WM LAUWERS.
 - (3) Het slachtoffer dat werd overgebracht naar het ziekenhuis verklaart dat de rijkswachter die beantwoordt aan de beschrijving van 1WM LAUWERS dreigde hem last te bezorgen indien hij niet zou verklaren dat hij gewond werd tijdens de aanrijding. 1WM LAUWERS zou ook één der slachtoffers, drager van een steunkraag, bedreigd hebben de steunkraag uit te doen indien hij niet onmiddellijk zou meewerken. Hij had het sluitingssysteem reeds in de hand tijdens het uiten van deze bedreigingen.
- f. In het ziekenhuis heeft 1WM LAUWERS, volgens de verklaringen ter zake, de gewonde aangemaand hebben aan de geneesheer te verklaren dat hij gewond werd ingevolge de aanrijding. Het feit dat 1WM LAUWERS een akkoord afdwong van de gewonde, blijkt ook uit de verklaring van WM SAMAIN. Deze nam in het ziekenhuis de bewaking van de gewonde over. Wanneer aan de persoon die gewond was, een reeks foto's worden voorgelegd, werd de foto van 1WM LAUWERS aangewezen als dader.
- g. (1) Ter gelegenheid van een fysieke herkenning betreffende deze feiten, georganiseerd in de gebouwen van de Bde BRUSSEL op 25 Sep 95, waren alle rijkswachters aanwezig die bij de voormelde feiten betrokken waren.
- (2) Bij deze gelegenheid werd 1WM LAUWERS door de beide personen die geslagen werden, formeel herkend als één van beide rijkswachters die hen slagen toebracht. 1WM LAUWERS zelf blijft alle feiten ontkennen. Hij gaf overigens ook geen toestemming om zijn gerechtelijk verhoor voor Adm doeleinden te gebruiken.
- (3) Bij die gelegenheid werd MDL LEROY door één van beide slachtoffers zonder twijfel aangewezen als de tweede dader en door het andere slachtoffer als dusdanig met een lichte twijfel.
- NB. Op 07 Jul 95 intercepteren rijkswachters van de Bde UKKEL een agressief persoon en dienen daarvoor licht gewettigd geweld te gebruiken.

Op beslissing van de Coord Ops dient het onderzoek verdergezet door de Bde BRUSSEL. 1WM LAUWERS maakt deel uit van de Plg Bde BRUSSEL die het verder onderzoek moet doen.

Op 10 Jul 95 worden onverwacht alle PV dienaangaande opgevraagd door Substitue Mvr GABRIELLE en blijkt dat het ganse Dos zal worden overgemaakt aan het Comité P voor behandeling. 1WM LAUWERS had namelijk op eigen initiatief contact opgenomen met de parketmagistraat en gesteld dat er overdreven geweld gebruikt was door de rijkswachters van de Bde UKKEL. Een hulpagente van de Pol St-GILLIS was evenwel toevallig getuige van de voormelde interceptie en verklaart formeel dat er geen overdreven geweld werd gebruikt tijdens de interceptie van de wel zeer agressieve persoon en dat er na het boeien geen slag of stamp meer werd toegediend.

Deze feiten, onafhankelijk van deze van 02 Sep, maken het voorwerp uit van een informatieverslag en zullen lastens 1WM LAUWERS, alhoewel minder belangrijk dan de feiten van 02 Sep 95, gevoegd worden bij de navolgende administratieve dossiers.

2. MAATREGELEN op GERECHTELIJK VLAK

a. Uit het gerechtelijk onderzoek blijken beide rijkswachters volgende strafinbreuken ten laste gelegd te kunnen worden :

- opzettelijke slagen en verwondingen
- mondelinge bedreigingen, rechtstreeks geuit met bevel of voorwaarde (niet zeker voor MDL LEROY).

De nodige PV werden opgesteld (lijst: zie hierna seining onder gerechtelijk gevolg).

b. De heer DEBRUYNE, 1Subst bij de Pdk BRUSSEL (Bureau D) werd op 25/15 Sep 95 op de hoogte gebracht van de stand van het onderzoek en beval geen dringende maatregelen.

Het volledig dossier werd op 27 Sep 95 aan de Heer DEBRUYNE overgezonden onder notitie Nr 43.64.110599/95.

3. MAATREGELEN Dist

a. 1WM LAUWERS

- (1) Betrokkene werd na zijn verhoor op 25 Sep 95 door de Bde Comd met 04 dagen rust bevolen. Deze Adm Sit kon indien nodig verlengd of aangepast worden. Hierop heeft hij het doktersverslag aangevraagd en heeft van de E Med 04 dagen VVD gekregen.

- (2) Vanaf het ogenblik dat hij de Dst herneemt zal hij voorlopig tewerkgesteld worden bij de Pool Chauff Z Offr.
- (3) Gelet op zijn persoonlijkheid wordt zijn Dstwapen ingehouden op het Srt Bde Brussel. Deze inhouding van het Dstwapen zal later door de E Comd bevestigd worden als maatregel inwendige orde.

...
4. VERDERE ADMINISTRATIEVE afhandeling

b. voor 1WM LAUWERS :

Gelet op de persoonlijkheid van betrokkene, zijn algemene wijze van dienen en de elementen momenteel in ons bezit betreffende de ernst en de zwaarte van de door hem gepleegde feiten :

- opstellen van voorstel aan KorpsComd om de procedure te starten waarbij deze de schorsing van betrokkene kan aanvragen.
- indien blijkt dat op dit voorstel niet kan ingegaan worden, zal ASAP een voorstel mutatie bij OM ingediend worden.

...".

1.3. Op 6 oktober 1995 zendt Majoor DRIESSENS, directeur personeel van het district Brussel, aan verzoeker een nota met betrekking tot "maatregelen van inwendige orde". Hij stelt onder meer :

"..."

3. GENOMEN MAATREGELEN

Gelet op de inhoud van de feiten en de besluiten die er moeten uit getrokken worden, beslis ik heden en tot nader bevel :

- a. uw dienstwapen GP Nr GVB 05586 in te trekken;
- b. u met rust te plaatsen; dit houdt evenwel in dat u :
 - (1) zich niet onttrekt aan uw verschijning voor de DPL Gp BRABANT-BRUSSEL op 090900 Okt 95.
 - (2) zich dagelijks tussen 0800 en 0900 Hr bereikbaar en contacteerbaar houdt op volgend adres en semafoonnummer : (...)"

1.4. Op 9 oktober 1995 overhandigt Kolonel DEMESSEMAKERS van de Groep Brabant-Brussel een nota (Nr Adm/587/M) aan verzoeker met betrekking tot "voorafgaande detachering". Hierin geeft hij een "uiteenzetting der feiten" met betrekking tot het "eerste feit"

(van 7 en 10 juli 1995) en het "tweede feit" (van 2 september 1995), vervolgens worden de maatregelen op gerechtelijk vlak behandeld en wordt een overzicht van de "antecedenten" van verzoeker gegeven. De kolonel stelt verder :

"4. MAATREGELEN DISTRICT

- a. U werd na uw verhoor op 25 Sep 95 door de Bde Comd met 04 dagen rust bevolen. Deze administratieve situatie kon indien nodig verlengd of aangepast worden.
Hierop hebt u het doktersverslag aangevraagd en hebt u van de Eenheidsgeneesheer VIJF (05) dagen vrij van dienst gekregen.
- b. Gelet op uw persoonlijkheid werd uw dienstwapen ingehouden op het Srt Bde BRUSSEL.
Deze inhouding zal later door de E Comd bevestigd worden als maatregel van inwendige orde.

...

6. BESLISSING

Bijgevolg beslis ik u voorafgaand te detacheren naar het P1 Justitiepaleis/Dist BRUSSEL met ingang van heden 09 Okt 95 en dit tot nader order."

1.5. Op 9 oktober 1995 overhandigt Kolonel DEMESSEMAKERS van de Groep Brabant-Brussel een tweede nota (Nr Adm/588/M) aan verzoeker met betrekking tot "voorafgaande detachering", waarin, onder meer, wordt gesteld :

"4. BESLISSING

Ik bevestig, gezien de ernst van de feiten en daar betrokkene niet meer beschikt over het nodige prestige en onkreukbaarheid in zijn huidige bediening in de Bde BRUSSEL, de maatregel die vooropgesteld werd in mijn N Nr Adm/587/M - DK 671 van 09 Okt 95, te weten de voorafgaande detachering van 1WM LAUWERS naar het Pl Justitiepaleis/Dist BRUSSEL met ingang van 09 Okt 95 en dit tot nader order."

1.6. Op 10 oktober 1995 doet Kolonel DEMESSEMAKERS een voorstel verzoeker te schorsen bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden. Hij stelt :

"4. BESLUITEN EN VOORSTELLEN

Rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten hierboven aangehaald, meen ik dat de aanwezigheid van betrokkene bij de Rijkswacht niet langer in overeenstemming te brengen is met het belang van de dienst.

Bijgevolg en conform de beschikkingen van Art 29 van de Wet van 27 Dec 1973 stel ik voor betrokkene te SCHORSEN BIJ ORDEMAATREGEL VOOR EEN PERIODE VAN VIER (04) MAAND."

1.7. Op 16 oktober 1995 deelt Kolonel DEMESSEMAKERS aan verzoeker mee dat hij, na lezing van het verzoek van 10 oktober 1995 tot intrekking van de beslissing tot voorafgaande detachering, zijn beslissing, hernomen in de nota Nr Adm/588/M van 9 oktober 1995, handhaaft.

1.8. Op 20 oktober 1995 dient verzoeker een verweerschrift in met betrekking tot het voorstel van 10 oktober 1995 tot schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden. Hij stelt dat de uiteenzetting der feiten "een evidente miskennenning van de rechten van de verdediging" bevat en dat het onderzoek der feiten "kennelijk onzorgvuldig en niet objectief" is. Verzoeker laat gelden dat "geen enkele aanwijzing, laat staan bewijzen voorhanden zijn om op rechtmatige wijze te kunnen besluiten dat (zijn) aanwezigheid bij de rijkswacht onverenigbaar zou zijn met het belang van de dienst" en dat de "overwogen maatregel zeer ernstig is en (hem) een bezwaarlijk odium toekent".

1.9. Op 24 oktober 1995 meldt Kolonel DEMESSEMAKERS aan verzoeker met betrekking tot zijn verweerschrift van 20 oktober 1995, dat hij geen enkel nieuw element ter verdediging aanbrengt, dat de periode van schorsing (bij ordemaatregel) bij afsluiting van de tuchtprocedure, afhankelijk van de uitgesproken straf, vooralsnog kan omgezet worden in werkelijke dienst, dat twee slachtoffers, alsook enkele collega's, verklaringen afleggen ten laste van verzoeker, dat een verhoor met

het oog op een voorafgaande detachering, gezien de hoogdringendheid, moeilijk kan gebeuren op basis van een afgerond en volledig dossier, dat verzoeker alle essentiële stukken kreeg, dat hij niet aangeeft waar de vertalingen niet goed zijn, dat de feiten van 7 juli 1995 niet werden weerhouden. De kolonel besluit dat hij zijn voorstel tot schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden handhaaft.

1.10. Op 6 november 1995 adviseert de Commandant van de Rijkswacht, per order Kolonel DUCHATELET, hoofddirecteur van het Personeel van de Generale Staf dat hij, gezien de ernst van de aan verzoeker ten laste gelegde feiten, van mening is dat de aanwezigheid van verzoeker onverenigbaar is met het belang van de dienst en dat hij bijgevolg akkoord gaat met het voorstel van de commandant van de Groep BRABANT-BRUSSEL.

1.11. Op 20 november 1995 sluit de Minister van Binnenlandse Zaken zich, gelet op de ernst van de ten laste gelegde feiten, aan bij het voorstel en beslist hij, met toepassing van artikel 29 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het operationeel korps van de rijkswacht, verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden op te leggen.

1.12. Met een nota van 21 november 1995 deelt de Hoofddirectie van het Personeel aan de commandant van het district Brussel en aan de commandant van de Groep Brabant-Brussel mee dat de Minister aan verzoeker een schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden oplegt en dat deze ordemaatregel zal aanvangen op datum van 22 november 1995.

2. Over de uitbreiding van het voorwerp in de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat verzoeker met een brief van 23 november 1995 erom vraagt het vierde voorwerp van zijn vordering tot schorsing uit te breiden tot de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 november 1995 waarbij hem een tijdelijke ambtsonthef-fing door schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden wordt opgelegd;

2.2. Overwegende dat de rechten van de verdedi-ging, de adekwate rechtsbedeling en de goede werking van de Raad van State er zich tegen verzetten op verzoekers vordering in te gaan;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen exceptie slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de twee, cumulatieve voorwaarden vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde

betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"a. Algemeen

(i) De bestreden beslissingen berokkenen aan verzoeker een evident bezwaarlijk sociaal en professioneel odium en profiel toe. De uitvoering van de bestreden beslissingen - alleszins van de eerste drie (voorafgaande detachering, intrekking dienstwapen, in rust plaatsing) (n° 1,2 en 3) - plaatsen verzoeker in een situatie, die van een lid van het operationeel korps van de rijkswacht met een zekere beroepservaring niet kan verwacht noch geduld worden.

De familiale en sociale omgeving verwacht dat een rijkswachter, na 17 jaren dienst, zich aan behoorlijke en normale beroepsactiviteiten in zijn eenheid blijft toewijden. Vermits de Overheid geacht wordt enkel rechtmatige beslissingen uit te vaardigen, is het begrijpelijk dat verzoeker heden het voorwerp is van verdachtmakingen, afkeuring en zelfs minachting. Trouwens: geen rook zonder vuur is de volksleuze. Dit zijn zaken die door een annulatie-arrest niet zo maar ongedaan kunnen worden gemaakt.

De beroepsomgeving kan ook menig pertinente vragen hebben, zeker wanneer blijkt dat verzoeker onderworpen wordt aan bijzondere maatregelen 'gezien de ernst van de feiten en daar betrokkene niet meer beschikt over het prestige en onkreukbaarheid' (Nota 588 van 9 oktober 1995, punt 4). Het is dus ondermeer zeker, zoniet zeer waarschijnlijk dat het (huidig of later) oordeel van de hiërarchie t.a.v. verzoeker - willens, nillens - negatief beïnvloed is of wordt, hetgeen verzoeker ernstig kan schaden wanneer de Overheid op discretionnaire wijze zal bepalen welke statutaire eindmaatregel uitgevaardigd zal worden.

Overigens blijkt uit de vierde bestreden beslissing dat de hiërarchie reeds de duidelijke mening is toegedaan dat '(verzoeker) afbreuk doet aan de tucht en de goede naam van de rijkswacht.' (Onderrichting van 27 maart 1979, art. 17.a (1) Bijlage 18). Zoniet had men trouwens nooit besloten tot een indienen van een voorstel tot schorsing tot ordemaatregel. Het weze herhaald dat de feitelijke omstandigheden, omschreven in de 4de bestreden beslissing, vermeld worden bij wijze van ref. naar hetgeen vervat is in de nota's 587 en 588 (nl. de bestreden beslissingen n° 1 en 2).

(ii) De aldus aan verzoeker berokkende schade is in casu niet alleen ernstig, maar tevens moeilijk herstelbaar. Zoals supra reeds in de uiteenzetting der middelen aangegeven werd, zijn de begane onwet-

tigheden te ernstig om toe te laten dat een louter annulatiearrest enige voldoende, laat staan een volledige morele genoegdoening zou kunnen verschaffen. Het risico tot een MTHEN is aldus aangetoond. b. Precisering t.a.v. het moeilijk te herstellen karakter

(i) Het feit dat verzoeker door de voorafgaande detachering - nl. de eerste twee bestreden beslissingen - belet wordt om zijn huidige betrekking in de Brigade Brussel te bekleden, kan niet met terugwerkende kracht ongedaan worden gemaakt. Hetzelfde geldt voor het feit dat verzoeker, door de derde bestreden beslissing, belet wordt in concreto zijn ambt van rijkswachter uit te oefenen.

(ii) Met betrekking tot het voorstel tot schorsing bij ordemaatregel dient gewezen te worden op de omstandigheid dat in principe dit voorstel zal gevolgd worden door één der strengste statutaire maatregelen, nl. het ontslag van ambtswege of minstens een non-activiteit bij tuchtmaatregel. Eenmaal deze maatregel uitgevaardigd zal worden, is het leed op quasi-onherstelbare wijze voltrokken. Weliswaar kan de Raad van State deze latere beslissingen vernietigen. Aan de Raad van State wordt evenwel door verwerende partij slechts een geringe marginale controle toegekend. Bovendien blijkt dat sinds 1995 de Rijkswachtoverheid (o.i. ten onrechte) deze restrictieve rechtspraak van de Raad van State inzake ontslagen van ambtswege fel betwist. Dit betekent minstens dat na de uitspraak van de statutaire eindbeslissing - in principe het ontslag van ambtswege -, verzoeker zonder enig (significatief) gerechtelijk verweer zal zijn. Indien de schorsing van de tenuitvoerlegging van de 4de bestreden beslissing niet wordt bevolen door de Raad van State, veroorzaakt de tenuitvoerlegging van deze beslissing een nadeel dat onherstelbaar is, subsidiair minstens moeilijk te herstellen is.

Dit nadeel spruit voort uit de aard van de bestreden beslissing zelf: wanneer de bevoegde autoriteit beslist om geen voorstel in te dienen, kan immers geen schorsing bij ordemaatregel uitgevaardigd worden. Om dit wezenlijk risico tot een MTHEN te vermijden, dient de begane onwettigheid als het ware in de kiem gesmoord te worden. Enkel een schorsingsarrest kan dit op enige efficiënte wijze bewerkstelligen.

c. Precisering t.a.v. de ernst van het nadeel

(I) Wanneer een lid van het operationeel korps van de rijkswacht op een onwettige wijze wordt belet zijn dienst uit te oefenen, berokkent dit aan deze rijkswachter een zeer zware morele last. Het ligt immers niet in de normale gang van zaken dat een rijkswachter na 17 jaren onbesproken dienst zowel zijn dienstwapen moet afgeven als in rust geplaatst wordt en tevens voorafgaandelijk gedetacheerd wordt.

(ii) Een nieuwe strekking in de schoot van de Rijkswacht stelt heden een 'gedetermineerd voornemen van de Overheid' voor. 'Bondig samengevat' geldt het deontologisch principe, dat 'een rijkswachter 100 % onberispelijk moet blijven', de bovenhand moet halen om een 'absolute integriteitsnorm' te behalen. Elke nuancering is uitgesloten. Verwerende partij heeft dit nieuw betoog onlangs op 6 november 1995 aangevoerd in openbare zitting van de Raad van State (X-4.353) met bovendien een weliswaar origineel, maar o.i. betwistbaar vergelijk tussen ontslag van ambtswege, bevalling en zwangerschap.

Verzoeker heeft steeds met klem zijn onschuld aangevoerd. Op zich genomen zou deze nieuwe rijkswacht-theorie dus niet bezwaarlijk zijn, ware het niet dat verwerende partij op even ongenueanceerde wijze verzoeker met de huidige procedure reeds duidelijk schuldig verklaard heeft. Deze vastberadenheid blijkt ondermeer uit de wijze van doorvoeren van de procedure en uit het miskennen van elk willig beroep. Dit werd in de uiteenzetting van de ernstige middelen reeds op uitvoerige wijze aangetoond.

Ten overvloedde dient ook gewezen te worden op de stelling van de Overheid van 24 oktober 1995 dat 'De periode van schorsing (bij ordemaatregel) kan bij afsluiting van de tuchtprocedure, afhankelijk van de uitgesproken straf, vooralsnog omgezet worden in werkelijke dienst.' (Bijlage 10) Dit verraadt niet alleen het schuld karakter van de doorgevoerde procedure, maar voerspelt bovendien, bij gebrek aan nieuwe tegenbewijzen, de uitvaardiging van de strengste statutaire maatregelen. De ernst van het mogelijk (= risico) nadeel kan dus niet ontkend worden.

d. Preciseringsen nopens het wezenlijk risico

De gecoördineerde wetgeving op de Raad van State vereist expressis verbis niet een MTHEN, maar een risico tot MTHEN. Vermits het administratief kortgeding ingeleid moet worden ten laatste samen met het verzoekschrift tot annulatie, dienen verzoekers de nodige aanwijzingen te verstrekken dat het MTHEN, inzoverre het nog niet (volledig) voltrokken zou zijn, zich met een zekere waarschijnlijkheid in de toekomst zal verwezenlijken.

Anticiperend op een repliek ontleend aan een hypothetisch risico m.b.t. de uitvoering van de bestreden beslissing n° 4, wenst verzoeker nogmaals de vastberadenheid van verwerende partij te benadrukken. De aard van de opgeworpen grieven, d.w.z. de ernst van de middelen, is dermate dat het risico op het MTHEN een wezenlijk risico is. Overigens had de Overheid van een grove lichtzinnigheid en onzorgvuldigheid getuigd om tot het indienen van een voorstel tot schorsing bij ordemaatregel te besluiten, wanneer (a posteriori) door verwerende partij in de nota opmerkingen zou betoogd worden dat in werkelijkheid het risico tot het opleggen van een dergelijke

sanctie zeer onbeduidend of zelfs onbestaande zou zijn. Ingeval van een dergelijk betoog zouden immers de motieven van de overheid kennelijk onwettig zijn, precies omdat verwerende partij eenvoudigweg niet ongestraft verzoekers reputatie en onkreukbaarheid op een laakbare wijze in twijfel mag brengen. Anders gezegd: enkel vaststaande bewijzen of zeer gegronde twijfels zouden kunnen verantwoorden dat een voorstel tot schorsing bij ordemaatregel ingeleid wordt, hetgeen noodzakelijkerwijze impliceert dat de kans op deze eindbeslissing nooit hypothetisch kan zijn";

4.2.1.1. Overwegende dat de eerste twee bestreden beslissingen betrekking hebben op de "voorafgaande detachering" van verzoeker naar het peloton Justitiepaleis/District Brussel; dat, met een eerste nota van 9 oktober 1995 Kolonel DEMESSEMAKERS beslist verzoeker "voorafgaand te detacheren naar het peloton Justitiepaleis/District Brussel met ingang van 9 oktober 1995 en dit tot nader order"; dat hij met een tweede nota van 9 oktober 1995 "de voorafgaande detachering van LWM LAUWERS naar het peloton Justitiepaleis/District Brussel met ingang van 9 oktober 1995 en dit tot nader order" "bevestigt"; dat hij met een derde nota van 16 oktober 1995 zijn beslissing tot voorlopige detachering van verzoeker "handhaaft";

4.2.1.2. Overwegende dat de "voorafgaande detachering" een maatregel is met een tijdelijk karakter die ten bewarenden titel kan worden genomen, in afwachting van verdere maatregelen; dat de Minister van Binnenlandse Zaken bij nota van 20 november 1995 beslist heeft verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing door schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maand op te leggen; dat deze schorsing bij ordemaatregel uitwerking heeft met ingang van 22 november 1995; dat door deze schorsing bij ordemaatregel, met ingang van 22 november 1995, de uitvoering van de voorafgaande detachering van verzoeker beëindigd is; dat, aangezien de uitvoering van de bestreden beslissingen met betrekking tot de voorafgaande detachering beëindigd is door

de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken, de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissingen geen nut meer heeft voor verzoeker; dat er dan ook geen reden is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregelen te bevelen;

4.2.2.1. Overwegende dat de derde bestreden beslissing betrekking heeft op het "intrekken van het dienstwapen" en het "met rust plaatsen" van verzoeker; dat, met een bericht van 28 september 1995 Majoor DRIESSENS aan de commandant van de Groep Brabant-Brussel meldt dat het dienstwapen van verzoeker werd ingehouden op het secretariaat van de brigade Brussel en dat deze inhouding van het dienstwapen later door de eenheidscommandant zal worden bevestigd als maatregel van inwendige orde; dat, met een nota van 6 oktober 1995 Majoor DRIESSENS aan verzoeker meldt dat hij beslist heeft tot nader bevel het dienstwapen van verzoeker in te trekken; dat, met een bericht van 28 september 1995 Majoor DRIESSENS aan de commandant van de Groep Brabant-Brussel meldt dat verzoeker na zijn verhoor op 25 september 1995 door de brigadecommandant met vier dagen rust werd bevolen en dat deze administratieve situatie, indien nodig, kon verlengd of aangepast worden; dat, met een nota van 6 oktober 1995 Majoor DRIESSENS aan verzoeker meldt dat hij beslist tot nader bevel verzoeker met rust te plaatsen, dat dit inhoudt, ten eerste, dat verzoeker zich niet onttrekt aan de verschijning voor de directeur van het personeel van de Groep Brabant-Brussel op 9 oktober 1995 om 9.00 uur, en ten tweede, dat verzoeker zich dagelijks tussen acht en negen uur bereikbaar en contacteerbaar houdt op zijn persoonlijk adres;

4.2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing stelt dat hij "door de derde bestreden beslissing, belet wordt in concreto zijn ambt van rijkswachter uit te oefenen"; dat hij echter geen

concrete gegevens aanvoert waaruit blijkt dat de verplichting zijn dienstwapen in te leveren voor hem een ernstig nadeel vormt; dat uit geen enkel gegeven blijkt dat de beslissing om verzoeker zijn dienstwapen te doen inleveren hem gehinderd heeft in de normale uitoefening van zijn ambt; dat al evenmin blijkt dat het inleveren van zijn dienstwapen voor verzoeker een dergelijk zwaar moreel nadeel veroorzaakt dat dit als "ernstig" in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden aangemerkt;

4.2.2.3.1. Overwegende dat niet geheel duidelijk is welke de precieze feitelijke en juridische gevolgen zijn van een beslissing een personeelslid van de rijkswacht "met rust te plaatsen"; dat uit de nota van Majoor DRIESSENS van 6 oktober 1995 wel blijkt dat het met rust plaatsen van verzoeker inhoudt dat hij zich niet onttrekt aan zijn verschijning op 9 oktober 1995 voor de directeur van het personeel; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich op 9 oktober 1995 heeft aangeboden en ondervraagd werd; dat, indien verzoeker dit verschijnen als een nadeel ervaart, het zich volledig voltrokken heeft, zodat een eventuele schorsing geen nut meer heeft;

4.2.2.3.2. Overwegende dat het administratief dossier een "algemene onderrichting over de organisatie van de dienst" van 28 augustus 1989 bevat; dat deze onderrichting een punt 3 bevat met betrekking tot "principes inzake het inzetten van het personeel buiten de voorziene diensten"; dat hierin wordt gehandeld over "vindbaar en beschikbaar personeel" (littera b.); dat het begrip "vindbaar" impliceert dat het personeelslid ergens aangetroffen of gekontakteerd kan worden; dat het begrip "beschikbaar" impliceert dat het personeelslid binnen een bepaalde termijn ingezet kan worden om de dienst aan te vangen en dat de graad van vindbaarheid en beschikbaarheid afhankelijk is van de functie, de dienst

en de omstandigheden; dat, in de veronderstelling dat de begrippen "bereikbaar en contacteerbaar" in de nota van Majoor DRIESSENS samenvallen met de begrippen "vindbaar en beschikbaar" in de onderrichting van 28 augustus 1989, het volkomen onduidelijk is hoe het feit dat verzoeker op zijn persoonlijk adres gedurende één uur per dag - van acht uur tot negen uur - "bereikbaar en contacteerbaar" moet zijn hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat niet blijkt dat verzoeker tijdens de dagen dat hij met rust is geplaatst dienstprestaties zou moeten verrichten, een belangrijk financieel nadeel zou ondergaan, of dat hij in het algemeen een nadeel ondervindt dat ernstig én moeilijk te herstellen is; dat verzoeker te dezen geen concrete gegevens aanvoert;

4.2.3. Overwegende dat de vierde bestreden beslissing betrekking heeft op het voorstel van Kolonel DEMESSEMAKERS, vervat in de nota van 10 oktober 1995 tot schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden; dat dit voorstel een louter voorbereidende maatregel is, op zichzelf niet griefhoudend en derhalve niet vatbaar voor vernietiging en bijgevolg ook niet voor schorsing;

4.3. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de tweede cumulatieve voorwaarde, vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.